

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/177/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

256/2012. (VII. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. március 2-án előterjesztett **panaszát** a 2012. július 23-án – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – az Ózdi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. február 16-án kelt levelében panaszt tett az Ózdi Rendőrkapitányságnál, majd 2012. március 2-án panaszát a Társaság a Szabadságjogokért (a továbbiakban: TASZ) jogvédő szervezetén keresztül postai úton a Testületnek is megküldte.

A panaszos beadványában egy 2012. január 19-én este 11 óra körül S. községben, a Sz. út 94. szám alatt történt rendőri intézkedést sérelmez. Előadja, hogy a panaszolt időben a háza ajtaját erőteljesen rázták kívülről. A panaszos ajtót nyitott, mire hat rendőr rontott be a házba, és „se szó, se beszéd” minden mozdíthatót elmozdított, feltúrt, a panaszos és családja minden holmiját megnézte, mindent ki kellett pakolniuk. Az intézkedésre a panaszos 3 éves gyermeke szeme láttára került sor. Az intézkedő rendőrök annyit kérdeztek a panaszostól a házkutatás

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

során, hogy tudja-e mi történt. A panaszos megjegyzi, hogy semmit nem tudott. Megalázónak tartja, hogy a rendőrök a késő esti órákban mindent feltúrva kutatták át a házát úgy, hogy a panaszos és családja semmit nem követtek el. A házkutatás során a panaszos semmilyen ellenállást nem tanúsított. Utóbb derült ki az egész falu számára, hogy rablás történt az egyik házban, és a rendőrök az elkövetőket keresték a házkutatások során. A panaszos véleménye szerint ez azonban nem mentesíti őket az alól, hogy megfelelően tájékoztassák a házkutatás okáról, és emberségesen viselkedjenek. Nem indokolja továbbá, hogy kizárólag a romák házait kutassák át. A panaszos elmondja, hogy az intézkedő rendőröket nem ismeri, nem a faluból valóak voltak, azonban ha újra látná őket, minden bizonnyal felismerné őket. A panaszos megjegyzi, hogy az intézkedés során a rendőrök elmulasztottak teljesíteni az Rtv. 20. § (2) bekezdés szerinti kötelezettségüket is, a panaszhoz csatolt kísérő levélben kifejezetten nyilatkozik is arról, hogy panaszjogáról sem tájékoztatták.

A panaszos álláspontja szerint a rendőri intézkedés megvalósította az emberi méltósághoz, a magánszférához, valamint az egyenlő bánásmóddhoz való jogainak sérelmét.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Az Ózdi Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. június 18-án kelt tájékoztatása szerint 2012. január 19-én 23 óra körül S. község területén ismeretlen tettesek időskorú sértettek sérelmére csoportos rablást követtek el, ezért a rendőrség adatgyűjtést végzett. A késői időpontban végrehajtott intézkedést az indokolta, hogy a bűncselekmény elkövetése a délutáni órákban jutott az Ózdi Rendőrkapitányság tudomására, és az eljárási cselekmények végrehajtása másnap hajnalig tartott. Az intézkedésben részt vettek az Ózdi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának, a Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztályának, valamint a Putnoki Rendőrségnek a munkatársai.

Az Ózdi Rendőrkapitányság munkatársai az elkövetők felkutatása és elfogása érdekében azonnali intézkedésként, a kapitányságvezető szóbeli utasítására – előzetes intézkedési terv mellőzésével – fokozott ellenőrzést hajtottak végre a településen, amely során több személyt – köztük a panaszost is – felkerestek. Az intézkedő rendőrök az adatszerző tevékenységüket a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 30. §, 31. §, és 32. §-ai alapján, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 178. §-a alapján hajtották végre. A rendőrök az Rtv. 20. §-ban foglalt tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tettek, magukat igazolták, az intézkedés tényét és célját szóban közölték. Az Rtv. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a panaszjogról a szükséges felvilágosítást megadták. A panaszos az intézkedéssel szemben a helyszínen panasszal nem élt.

Az intézkedésekben részt vevő rendőrök kiemelt figyelmet fordítottak arra, hogy ne okozzanak olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

2) A r. főtörzsőrmestert – 2012. január 20-án kelt jelentése szerint – 2012. január 19-én délután 15 óra 55 perckor értesítette egy S. községbeli lakos, hogy 2012. január 18-án 23 óra körül egy idős házaspárt kiraboltak. A r. főtörzsőrmester, miután a helyszínen tisztázta az ügyet, jelentést tett a feletteseinek, és mentőt hívott. Ezt követően az ügyeletvezető utasítására

ellenőrizte a községben működő térfigyelő rendszert, gyanús személyeket azonban nem fedezett fel a bűncselekmény időpontjában a felvételen. Az este folyamán felkeresték továbbá a „helyi társadalmi segítők” által megnevezett esetleges elkövetőket. Három személynél házkutatást végeztek, majd tanúkihallgatást folytattak le. A panaszos – és további két személy – azonban önként beengedte a rendőröket lakásába, a rendőri kérdésekre válaszoltak, együttműködtek, ezért házkutatásra nem volt szükség az ő esetükben.

3) A r. főtörzsőrmester 2012. május 30-án kiegészítő jelentést tett, amely a fentiekhez képest a következő többletinformációkat tartalmazza. A község térfigyelő kamerája által rögzített felvételek ellenőrzése során a r. főtörzsőrmester észlelte a bűncselekmény elkövetőit, akik a panaszos lakásának irányába, a gáton haladtak.

A r. főtörzsőrmester a panaszoshoz az esti órákban kopogtatott be (a pontos időpontra már nem emlékszik), majd az ajtónyitást követően elmondta a panaszosnak, milyen súlyos bűncselekmény történt a faluban. A panaszos a történeteket hallva együttműködött, a lakásába önként beengedte a r. főtörzsőrmestert, megmutatta ruházatát, és elmondta, hogy aznap mit csinált, merre járt. A beszélgetés végig nyugodt hangnemben, hangoskodás nélkül zajlott. Amikor a r. főtörzsőrmester a lakásban körbenézett, a gyerekek már aludtak, fel sem ébredtek a beszélgetésre. A r. főtörzsőrmester házkutatást nem foganatosított, a lakást nem túrta fel. A panaszos végig együttműködött, a r. főtörzsőrmester kérésére saját kezűleg nyitotta ki a szekrények ajtaját, a r. főtörzsőrmester csak belenézett.

A r. főtörzsőrmester a panaszosnak minden olyan információt a tudomására hozott, ami a nyomozás sikeres lefolytatását nem veszélyeztette. Arra is megkérte, hogy ha a tudomására jut valami az elkövetőkről, nyugodtan közölje, mert adatait zártan tudják kezelni. A panaszos erre közölte, hogy ha bármit meghall a történetekkel kapcsolatban, a r. főtörzsőrmestert fogja értesíteni. A r. főtörzsőrmester arra már nem emlékszik, hogy szó szerint milyen beszélgetés zajlott le közöttük, mint ahogy arra sem, hogy az időközben helyszínre érkező forrónyomos csoport, vagy más szerv részéről ki vett vele részt ennél a nyomozati cselekménynél.

A r. főtörzsőrmester megjegyezte, hogy amikor a panaszossal közölte, hogy miért jelentek meg a lakásánál, és mit szeretnének, a panaszos azt természetesnek vette, együttműködött, panaszsal nem élt. A r. főtörzsőrmester a panaszossal szemben kulturáltan intézkedett, egy faluban laknak, és a r. főtörzsőrmester már régóta ismeri a panaszost és a családját is.

4) Az Ózdi Rendőrkapitányság vezetője több – jelen esettel kapcsolatos, másik panaszügyben – hozott határozatát is megküldte a Testületnek. A 2012. március 20-án kelt, [...] számú határozatában rögzítette, hogy az intézkedő rendőrök meghallgatásuk során egybehangzóan elmondták, hogy az intézkedésük szabályos, kulturált, trágár kifejezésektől, megjegyzésektől mentes és következetes volt. Az intézkedés nem volt lekezelő stílusú, és minden esetben az intézkedés alá vont személy etnikai hovatartozásától függetlenül jártak el.

III.

A Testületnek először értékelnie kellett a panasz határidőben való előterjesztésének kérdését. Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A Testület töretlen gyakorlata szerint befogadja azokat a panaszokat, amelyeket a panasz benyújtására nyitva álló 8 napos határidőt túllépve terjesztettek ugyan elő, azonban a panaszos kifejezetten nyilatkozik arról, hogy a rendőri intézkedés során panaszjogáról nem tájékoztatták, amennyiben a panaszos ilyen állítását a rendőri iratok sem tudják cáfolni.

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőri intézkedés során panaszjogáról nem tájékoztatták.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint azonban a rendőrök az Rtv. 20. §-ban foglalt tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tettek, magukat igazolták, az intézkedés tényét és célját szóban közölték, és az Rtv. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a panaszjogról a szükséges felvilágosítást megadták.

Mivel a panaszosi és a rendőri elmondások ellentmondónak bizonyultak, a Testület nem tudott minden kétséget kizáróan meggyőződni arról, hogy a panaszos megfelelő tájékoztatást kapott a panaszjogáról, amit a panaszos terhére értékelni méltánytalan volna, ezért a Testület a panaszos igazolási kérelmének helyt adott, így a panaszt, mint határidőben érkezett befogadta és annak érdemi elbírálása mellett döntött.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét és módját, az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését, valamint azt, hogy a panaszos megfelelő tájékoztatásban részesült-e az intézkedés során.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz, a XV. cikk (2) bekezdése szerinti egyenlő elbánáshoz, a VI. cikk (2) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez, a VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a panaszossal szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét vizsgálta.

a) A panaszos elmondta, hogy 2012. január 19-én a késő esti órákban a háza ajtaját erőteljesen rázták kívülről. Ajtót nyitott, mire hat rendőr rontott be a házba, és „se szó, se beszéd” minden mozdíthatót elmozdított, feltúrt, a panaszos és családja minden holmiját megnézte, mindent ki kellett pakolniuk.

A r. főtörzsőrmester jelentése szerint ezzel szemben a panaszoshoz az esti órákban kopogtatott be (a pontos időpontra már nem emlékszik), majd az ajtónyitást követően elmondta a panaszosnak, milyen súlyos bűncselekmény történt a faluban. A panaszos a történeteket hallva együttműködött, a lakásába önként beengedte a r. főtörzsőrmestert, megmutatta ruházatát, és elmondta, hogy aznap mit csinált, merre járt. A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a rablás elkövetőinek felkutatása és elfogása érdekében azonnali intézkedésként, a kapitányságvezető szóbeli utasítására – előzetes intézkedési terv

mellőzésével – fokozott ellenőrzést hajtottak végre a településen, amely során több személyt – köztük a panaszost is – felkerestek. Az intézkedő rendőrök adatszerző tevékenységüket az Rtv. 30. §, 31. §, és 32. §-ai alapján hajtották végre.

Az Rtv. 30. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazolhatja”. A (2) bekezdés szerint „a rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 26. § (1) bekezdése értelmében a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazolják. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint fokozott ellenőrzés végrehajtását

- a) az ország egész területén vagy több megye illetékességi területén az országos rendőrfőkapitány, a bűnügyi főigazgató, a rendészeti főigazgató,
- b) illetékességi területén a rendőrfőkapitány, a bűnügyi igazgató, a rendészeti igazgató, a Budapesti Rendőr-főkapitányság illetékességi területén a bűnügyi vagy a rendészeti helyettes, a rendőrkapitány vagy az ügyeletvezető, a határrendészeti kirendeltség vezetője, továbbá
- c) a hatáskörük szerint ellátott speciális feladatok végrehajtása során a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatója, a Köztársasági Őrezred parancsnoka, a Készenléti Rendőrség parancsnoka vagy a Terrorelhárítási Központ főigazgatója rendelheti el.

Az Rtv. 32. §-a szerint „a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér – ha jogszabály másként nem rendelkezik – az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg”.

Az Rtv. 39. § rendelkezik a magánlakásban, illetve közterületnek nem minősülő egyéb helyen történő rendőri intézkedésről. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása, vagy a bűncselekmény elkövetőjének vagy gyanúsítottjának elfogása és előállítása céljából. A magánlakás definíciója az Rtv. 97. § c) pontjában szerepel: magánlakás a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése rendelkezik a magánlakás sérthetlenségéhez fűződő alapjogról. A hivatkozott jogszabályhely szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

A Testület meglátása szerint az Rtv. 39. § szerinti magánlakás speciális fogalom, nem tartozik az Rtv. 30. § (2) bekezdésében foglalt épület, ill. építmény fogalmak körébe, mivel a magánlakás sérthetlenségének alkotmányos védelme többletgaranciákat kíván meg a fokozott ellenőrzés keretében végezhető intézkedésekhez képest. A Testület meglátása szerint ugyanakkor a magánlakásban intézkedés feltételei jelen esetben fennálltak, a panaszolt napon

a rendőrség tudomására jutott erőszakos bűncselekmény ugyanis kellő alapot szolgáltatott a rendőrségnek arra, hogy az elkövetők felkutatását megkísérelje, és ennek érdekében a panaszoshoz felvilágosítás-kéréssel forduljon, illetve az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja alapján lakását átvizsgálja.

Fentiek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség jogszerű korlátozásnak vetette alá a panaszos magánlakás sérthetlenségéhez fűződő alapvető jogát, csekély mértékben sérült azonban a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga amiatt, hogy a rendőrök tévesen jelölték meg az intézkedés jogalapját.

b) Mivel a panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök a házát „feltúrták”, mindent felforgattak, és minderre három éves gyermeke szeme láttára került sor, a Testület vizsgálta a rendőri intézkedés végrehajtásának módját is.

A Testület itt hívja fel a figyelmet az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint „a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.” Ennek az Rtv. arányosság követelményét rögzítő 15. § (1) bekezdése szab határt, amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Az Rtv. 2. § (1) bekezdésének második mondata szerint továbbá a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A r. főtörzsőrmester elmondása szerint a panaszos az intézkedés során együttműködött, a lakásába önként beengedte őt, megmutatta ruházatát, és elmondta, hogy aznap mit csinált, merre járt. A beszélgetés végig nyugodt hangnemben, hangoskodás nélkül zajlott. Amikor a r. főtörzsőrmester a lakásban körbenézett, a gyerekek már aludtak, fel sem ébredtek a beszélgetésre. A r. főtörzsőrmester házkutatást nem fogatosított, a lakást nem túrta fel. A panaszos végig együttműködött, a r. főtörzsőrmester kérésére saját kezűleg nyitotta ki a szekrények ajtaját, a r. főtörzsőrmester csak belenézett.

A panaszos elmondása és a rendőri jelentés egymásnak ellentmondtak tehát a rendőri intézkedés végrehajtásának módja tekintetében, és egyéb bizonyítási eszköz hiányában ezen ellentmondás feloldhatatlannak bizonyult. **Fentiek miatt a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való jogának sérelme a panasz ezen része vonatkozásában nem megállapítható.**

c) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedésre késő este került sor. A rendőrségi iratok szerint a fokozott ellenőrzés célja az intézkedés délutánján a rendőrség tudomására jutott erőszakos bűncselekmény elkövetőinek mielőbbi elfogása volt.

A Testület ezzel kapcsolatban rögzíti, hogy az Rtv. a rendőri intézkedésekkel – így különösen az elfogással és előállításal – kapcsolatban nem tartalmaz rendelkezést a fogatosítás időpontjára vonatkozóan.

Összehasonlítási célból a Testület itt is vizsgálata körébe vonta a Be. rendelkezéseit. A Be. 158. §-a értelmében a házkutatás, a motozás és a lefoglalás érdekében tett intézkedést az érintett kíméletével, lehetőleg a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végezni. A hivatkozott rendelkezés nem teszi kötelezővé, hogy a fenti kényszerintézkedéseket

a megadott időszakban fogantatásuk, azt csak ajánlásként rögzíti, amelytől el lehet térni, ha a körülmények indokolják.

Azon felül, hogy a késői időpontnak a fentiek szerint meg volt a legitim indoka, megállapítható az is, hogy a panaszolt intézkedésre 23 órakor, tehát a más (de hasonló életviszonyokat szabályozó) jogterületen ajánlottként irányadó időpontban került sor.

Minderre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga az intézkedés hajnali fogantatása miatt nem sérült.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem adták meg számára a szükséges tájékoztatást az intézkedés során.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni.

A rendőri intézkedés alakításait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Ezeknek a rendelkezéseknek a Testület garanciális jelentőséget tulajdonít, hiszen az így kapott tájékoztatás alapján kerül az intézkedés alá vont személy olyan helyzetbe, hogy képes legyen megítélni a rendőri fellépés jogszerűségét, és megfelelően tudjon élni a panaszhoz és a jogorvoslatihoz való jogával.

A rendőri jelentés ezzel kapcsolatban azt rögzíti, hogy a r. főörzsőrmester a panaszosnak minden olyan információt a tudomására hozott, ami a nyomozás sikeres lefolytatását nem veszélyeztette. Arra is megkérte, hogy ha a tudomására jut valami az elkövetőkről, nyugodtan közölje, mert adatait zártan tudják kezelni. A panaszos erre közölte, hogy ha bármit meghall a történetekkel kapcsolatban, a r. főörzsőrmestert fogja értesíteni. A kapitányságvezető a fentiekkel azzal egészítette ki, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ban foglalt tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tettek, magukat igazolták, az intézkedés tényét és célját szóban közölték. Az Rtv. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a panaszjogról a szükséges felvilágosítást megadták.

A panaszosi és a rendőri elmondás az Rtv. 20. § szerinti tájékoztatás elhangzása tekintetében is ellentmondónak bizonyult, ezért a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme e tekintetben sem megállapítható.

3) A panaszos megjegyezte, hogy az intézkedést megelőző rablás nem indokolta azt, hogy kizárólag romák házában intézkedjenek, ezért a Testület vizsgálta, hogy az intézkedés megfelelt-e az egyenlő elbánás követelményének.

A részrehajlásmentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése tartalmazza, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye – akár a személyes körülményei, akár valamely társadalmi csoporthoz tartozása miatt – a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek a fenti rendelkezésen kívül azért is vizsgálnia kell, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében rögzített, hátrányos megkülönböztetést tilalmazó rendelkezés is beletartozik, vagyis az a követelmény, hogy a rendőrség jogtalan megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

A konkrét esetben a rendőri jelentés szerint azért intézkedtek a panaszos lakásán, mert a község térfigyelő kamerája által rögzített felvételek ellenőrzése során a r. főtörzsőrmester észlelte a bűncselekmény elkövetőit, akik a panaszos lakásának irányába, a gáton haladtak. A r. főtörzsőrmester elmondta továbbá, hogy az este folyamán a „helyi társadalmi segítők” megnevezték többek között a panaszost is, mint lehetséges elkövetőt, ezért szükségesnek látták felkeresni őt.

Az Ózdi Rendőrkapitányság vezetője egy – jelen esettel kapcsolatos, másik panaszügyben – 2012. március 20-án hozott határozatában rögzítette, hogy az intézkedő rendőrök meghallgatásuk során egybehangzóan elmondták, hogy az intézkedésük szabályos, kulturált, trágár kifejezésektől, megjegyzésektől mentes és következetes volt. Az intézkedés nem volt lekezelő stílusú, és minden esetben az intézkedés alá vont személy etnikai hovatartozásától függetlenül jártak el.

A Testület meglátása szerint a rendőrség megfelelően alátámasztotta a panaszossal szembeni intézkedés indokoltságát, ezért úgy foglalt állást, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz, illetve egyenlő elbánáshoz való joga az intézkedés során.

V.

A Testület vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy a panaszossal szemben a fokozott ellenőrzés keretében végrehajtott rendőri intézkedés jogszerű volt, és nem ütközött a hátrányos megkülönböztetés tilalmába sem. Sérült azonban a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga amiatt, hogy a rendőrök tévesen jelölték meg az intézkedés jogalapját.

Nem tudta azonban a Testület feloldani a rendőri és a panaszosi előadások közötti ellentmondást az intézkedés végrehajtásának módja, valamint az Rtv. 20. §-ban foglalt tájékoztatás megadása tekintetében, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való jogának sérelme a fentiek tekintetében nem megállapítható.

Erre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2012. július 23.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET